

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάρμιναν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 24 Μαρτίου 1884

Ἀριθ. 89+140

ΣΥΝΤΟΜΑ.

Προσευχή

στὴ Μεγαλόχαρι.

Προσπέφτομε καὶ προσκυνούμε τὴ χάρι σου, καὶ ἡ χάρι σου νὰ ᾖναι πάντα εἰς ἐμᾶς καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Κάνε ἓνα θαῦμα, Μεγαλόχαρι, καὶ βάνε μας γινῶσι, ἦγουν μας φέρε μας σὲ θεογνωσία.

Ρίξε ταμπλά στοὺς Μικρακιστὰς ποὺ διαρθεύουν τὴ θρησκεία μας, ποὺ τὴν σώσαμε ἀμόλυπτη ἀπὸ δῶ καὶ 1884 χρόνια.

Σῶσέ μας ἀπὸ τὰ χρέη ποὺ μᾶς ἐπιβίβην, καὶ φάτισε τὸ τραλλὸ κεφάλι τοῦ Τρικούπη, πρὶν σοῦ τὸν στείλωμε αὐτοῦ πιστάγκωνα, γιὰ νὰ κἀνης τὸ μέγα θαῦμά σου, γιὰτὶ παρατρελλάθηκε ὁ ἄνθρωπος.

Λύτρωσέ μας, ἀπὸ τοὺς χρυσογαδάρους, γιὰτὶ κοντεύουν νὰ μᾶς φᾶν ζωντανούς.

Φάτισε τὸν Μυγούρη μας νὰ μὴ δῖνη μπάτσους, καὶ βρῆ τὸν μελεᾶ του κάρμιναν ὄρα ἀπὸ κἀνέναν ἄλλο μυγούρη.

Σωρρόνισε τῆς γυναϊκῆς μας ποὺ μὲ τόσα παιδιὰ τῆς ὑπαντρεῖς ἀρίνουν τὰ σπῆτικ τους καὶ πηγαίνουν μὲ ἐργολάβους, ἦγουν φεύγουν, ἦτοι κλέφτονται. Κοντὰ σ' αὐταῖς δόσε φρόνησι καὶ στὰ κορίτσα μας νὰ μὴν ἀκολουθοῦν τὰ ἀτιμα διατάματα τῶν μανκῶν των.

Σῶσέ μας ἀπὸ τοὺς γόρους, τῆς ἐπιστρατείας καὶ ἐφειδρείας, σῶσέ μας τέλος ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἔθλια Βουλὴ.

Τίποτα ἄλλο δὲν σοῦ γυρεύομε, καὶ αὐτὰ μάλιστα πολλὰ εἶναι, γιὰτὶ κἀνέναν δὲν θὰ κἀνης. Ἀμήν.

Ψωμί

Χιῆς βρῆκαν οἱ ψωμάδες τὸν μελεᾶ τους καὶ πῆγαν νὰ τσκαθοῦν καὶ μὲ τὸν διευθυντὴ καὶ μὲ τοὺς μουστερίδες τους, γιὰτὶ ὅλοι σηκώθηκν στὸ ποδάρι. Οἱ ἀρτοποιῆδες λένε καὶ ὑποστηρίζουν μὲ ἀριθμούς, στὸ χέρι, πῶς αὐτοὶ δὲν φταίνε, γιὰτὶ ἔτσι τὸ ἀγοράζουν τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ σπουδαϊότερο ἀπὸ ὅλα, ὅτι ἡ Ἀθήνα ἐξευγενέστηκε ὅλη καὶ θέλει ψωμί ἀπὸ καθρὸ σιμιγδάλι, καὶ ὅτι ὅσοι θέλουν ψωμί φτηνὸ μποροῦν νὰ βροῦν μπόλικο στὸ μπαγκατοπάχικο καὶ μὲ τριάντα καὶ 25 λεπτὰ τὴν ὀκά, ἀλλὰ κἀνεὶς δὲν καταδέχεται νὰ πᾶρ νὰ τὸ πᾶρῃ.

Ναί, δὲν ἀνοῦνται πῶς τὸ σιτάρι ἔχει 27 λεπτὰ ἢ ὀκά, ἀλλὰ σὰν θέλει, λένε, ὁ Λαὸς ψωμί ἀπὸ καθρὸ σιτάρι, τότε πρέπει νὰ τρώῃ τὴν κουρκμάνα τοῦ στρατοῦ, ποὺ εἶναι ἀλλοθινὰ ἀπὸ καθρὸ σιτάρι, τὴν κουρκμάνα ποὺ ἔτρωγαν καὶ

οἱ πατέρεις μας καὶ νὰ μὴ γυρεύῃ ψωμί ἀπὸ αἰθέρα μονάχα, ἦγουν σας ἀπὸ σιμιγδάλι ποὺ κοστιίζει 55 λεπτὰ ἢ ὀκά.

Πολὺ καλὰ, μπορεὶ νὰ ἔχουν δίκαιο οἱ κύριοι καταστηματαρχίδες, ἀρτοποιῆδες, ἀλλὰ θαρῶ πῶς ἔχουν καὶ ἀδικο καὶ ἄς ἐρθῶμε σὲ φιλὸ λογαριασμὸ Τέσσαρις ὀκάδες σιμιγδάλι καὶ ἔφτὰ 6' ποιότητος ἀλεύρι 40 λεπτῶν τὸ ὅλον 11 ὀκάδες ἀλευροσιμιγδάλι βγαζει 15 ὀκάδες ψωμί ἀριστοτάτης ποιότητος ποὺ δὲν βγάζουν αὐτοὶ. Αὐταῖς ἢ 11 ὀκάδες τοῦ ἀλευροσιμιγδάλι μᾶς κοστιίζει δραχ. πέντε, ἢ δὲ 15 ὀκάδες ψωμί, ὅπως τὸ πουλοῦν αὐτοὶ πρὸς 45 λεπτὰ, μᾶς φέρουν δραχμαῖς 6, 75 ὥστε, οἱ κύριοι ἀρτοποιοὶ κερδίζουν 20 καὶ ἀβάντζο τοῖς ἑκατό. Αὐτὸς ὁ λογαριασμὸς λέγεται ἀριθμητικὴ ἀπάνω στὰ δάχτυλα ποὺ δὲν χωροῦν ταχυδακτυλογράφιας. Ἐπειτα ἓνα κ' ἓνα κἀνουν δύο, ἀνεδαίνει τὸ σιτάρι, ἀνεδαίνει καὶ τὸ ψωμί, κατεβῆνει τὸ σιτάρι, πάντα τὰ ἴδια τὸ ψωμί. Πῶς τάχα σὲ τόσα χρόνια διατιμώτανε τὸ ψωμί κατὰ τὸ σιτάρι; Μὲ τώρα ἐξευγενεστήκαμε καὶ τρώμε ὅλο σιμιγδάλι. Ἐπι αἶ; Ἀμ καὶ στὴν Εὐρώπη τὸ ἴδιο συμβαίνει, πῶς ἐκεῖ ὑπάρχει διατίμησι;

Ἄστε τα κἀτα αὐτὰ καὶ δὲν ἔχετε δίκαιο, καὶ ὅσο δίκαιο καὶ ἂν ἔχετε. Αὐτὰ μοῦ λέει ἡ συνειδήσις μου καὶ βᾶνετε καὶ σεῖς τὸ χέρι σας στὴν καρδιά καὶ σὰν χριστιανοὶ ὁμολογήστε τὴν ἀλήθεια. Γελάτε αἶ; Ἀμ τὸ ξέρομε πῶς μᾶς κοροιδεύετε, καὶ δὲν σῶνει ποὺ μᾶς τὸ πουλάτε ἀκριβὰ, ἀλλὰ καὶ ζύγκικο. Κατεργαρέοι, ποὺ τὴν πᾶτε τὴν κλάρα;

Κύριε

Διευθυντὴ, ὁ πετροπόλεμος πέρνει καὶ δίνει στὴ γειτονιά τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τοῦ Κηρύση, ἢ δὲ βοῶμα καὶ δυσωδεία εἶναι σὰν λιθανιστήρι, στὴν μύτη σου, διότι, μὲ συμπάθειο, ἀπόπατοι δὲν ὑπάρχουν πρὸς δόξαν αἰώνιον τῆς καθκρότητος σου. Δὲν στέλνεις κἀνέναν ὄργανό σου καὶ νὰ δῆς τί γίνεται;

Πολλοί

καταστηματαρχαὶ μὲ συμβουλεύουν νὰ κἀνω ἓνα γύρο τὴν 25 Μαρτίου καὶ νὰ γράψω ὀνομαστὶ ὅσοι ἀριλότιμοι καταστηματαρχίδες δὲν ἔχουν σημαίας. Ὁθ γίνῃ κ' αὐτὸ, καὶ ὁθ τοὺς ὀνομάσωμε ζῶα ἀνθρωπόμορφα καὶ χωρὶς φιλοτιμία. Ἀμ κἀνόμενοι, ἀπὸ τῆς μὸστρας σας δὲν βγάζετε δυὸ κομμάτια πανιὰ νὰ τὰ κἀνετε σημαίας; Μήπως εἶστε τούρκοι;

Ἡρὸς

τὸν Α. Βιλαβιανόν, τὸν πορτιέρη τοῦ ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, νὰ μὴ πειράζῃς τὴν ὑπηρετρία ἐκείνη, λέει ποὺ πειράζεις, γιὰτὶ ἢ 15 χιλιάδες ποὺ ἔχει δὲν εἶναι γιὰ σὲ, καὶ ἄλλομα ἔχει

και αδερφο ανθυπομοιραρχο, και θα σου βγανη τα δοντια. Εμενα δεν με πειραζει γι' αυτο, αλλα σου το λεω για να εχης τον νο σου, και για να προλαβω καθε κακο που μπορεί να γινη, και επειτα θα περαποινειται πας δεν βρεθηκα ένας ανθρωπος να σε προειδοποιηση. Και ακομα, αν θελης, σου λεω και απο μερος της Κυπερινας, οτι θα σου βρη οχι πλεον κρυο νερο, αλλα ζεματιστο στο σβερκο. Αφητε, αδερφε, το κοριτσι ησυχο, πριν γινουν μεγαλα πραγματα.

Γεω

τον κυρ Νικητα Παπρη μης γραφουν πως διαβρινη την ανψηξ του. Τι μης μελει μης, λεν παιει και να την σκοτωση. Κηδεμονος θα γινουμε μεις; στου αλλουνοσ το σπητι;

Σας ειπα χιλιαδεις φοκις τετοια μασκαρογραμματα να μη γραφετε, γιατι δε θα τα τυπωνω σεις το γουδι το γουδιχερι. Ειστε λοιπον μασκαροδεις και χωρις μουτσουνια κελιστα.

Ενας

Καλαβρυτινός κατηγορει τον Φωτιηλα και του λεει πως κανει τον ψευτικο αντιπολιτευμενο βουλιαχτη, ενω είναι ξεκνο του Τρικουπη. Σπουδαιο πρξγμα, τετοια ζωα μπορεί τινος να βρη χλια. Μερικοι κελιστα είναι και σπιουνοι. Οσο αν θα τον ξεναβανετε η οχι βουλιαχτη, αυτο πλεον είναι δουλεια των Καλαβρυτινω, κ' εγω δεν ανακατωνομι.

Να

και ενα γραμματάκι, μ' ολη την αφέλεια γραμμένο. «Παλη-άνθρωπέ μας. Κει κοντα στη Νιαπολι στα σπητια του Μουτσόπουλου που καθεται ο σύντροφοσ μου πήγα προχτες το βοξδου να μιλησωμε για τα κεσάτια μας, και επειδη ειχα περαξαει φασουλια με την γυναικα μου, βγηκα οζω να πάω πουθενά. Δεν εκανα πέντα βήματα και βρεθηκα καταμεσής σε μια λιμνη απο κεινα που ξερει. Μου φωνάζει η γυναικα του φίλου μου.—Για τον Θεο, μην πας; πάρα περα, γιατι θα πινηγης. Σασιζω εγω, τα χάνω, πάω να γυρισω πίσω, σκοντάφτω άπάνω σε εναν ευσεβη, ηγον παλουκι, και μη ρωτας πως βγηκα γικουρτοβαρτισμενος. Θαμαζω κ' εγω ακομα πως σάθηκα απ' αυτο το φοβερο σκατοκαυχιρο, (με συμπάθειο). Για το Θεο, τα νοικια ο σπητονοικουρης τα θέλει σωστα, και ως ψωρήτη ολη η γειτονεια. Η κυρα επιτροπη της υγιεινης και η αστρονομια που πήγαν κ' εχωταν στη μυτη τους; μέσα και τα ειδαν, τι λενε; Θα τους βραρεση κει μεσκα κέννας τυφοσ ολους, και κοντα σ' αυτους και τα παιδια του δημοτικου σχολειου που αναπνεουν τον καθρον αηρ που προερχεται απ' αυτη την κωπρο της Αυγειου. Για τον Θεο, φώναζε Παληάνθρωπε. Σημ. Παληανθρωπου. Περισσότερο απο σενα τι άλλο να φωνάζωμε, που η φωνη μας είναι φωνη βοωντος εν τη ερήμω.

Άλλος

απ' τη Κερκυρα να τι μης γραφει. «Κυριε Σοντάχτη. Εγω ο υπογραμμενος Γ. Πουλης, ο λεγομενος Ψάλτης, χριστιανος ορθόδοξος, χωρις φοβο και χωρις παθος ορκιζομαι, να πο την αλήθειαν και μόνην την αλήθειαν. (Γιατι υπάρχουν, φαινεται, και αλήθειαι ανακατωμεναι με ψέμματα). Επειδη το Εθνος μας με το σύστημα που έχει δεν πάει μπρος, προτεινω ν' αραιρεθη ο ψηφος των άγραμμάτων και κεινω που δεν έχουν σπητι, ηγον ενα παληοκλυβο σαν και μένα. (Σημ. Παληανθρώπου. Δεν συμφωνω καθόλου σ' αυτη άπάνω τη γνώμη σου, γιατι θέλεις την ψηφορρια την παληα των μάλλον φορολογουμένων, σύστημα που απορριφθηκε πλέον σ' όλον τον κόσμο. Θέλεις δηλαδή μια τάξη ανθρώπων σ' ολη την Ελλάδα να λέγονται πολίταις και οι άλλοι ολοι που είναι δεκαπλάσιοι, εργατικοσ δηλαδή λαός, να μην έχουν πολιτικά δικαιώματα, θα ηναι δηλαδή άνδραπίδα. Αμ οι συμπέθεροι μας Ρουσοι θέλουν να κάνουν Σύνταγμα, αυτοι οι χαχάλοι, και μεις ο φιλελευτερος Λαός του κόμου να όπισωδρομήσωμε και να γίνωμε χαχάλοι και φελλάχοι; Αλλά αν θέλετε αυτό, τότεως αυτοι που δεν έχουν ψηφο, δεν πρέπει να πηγαίνουν και στρατιώτες. Πως το θέλετε, σεις; οι νοικοκυριδες να πληρώνετε φρόν παράδων και να ηστε πολίταις, και μεις ο χαμύλης Λαός να πληρώνουμε φρόν άμιατης; και να μην ηκατε τίποτα;

Αλλά θαρω πως τον στρατο της επιστρατείας ο χαμύλης Λαός τον έσηματίσσε, ενω σεις οι μάλλον φορολογούμενοι εκάνατε τα παιδια σας τα χαιδεμένα δραπετσόνκ στην Ιταλία και Γαλλια και μης; Ξοζικη ή ευρωπαικισ εφημεριδες, για το χατηρί σας ανάνδρους. Σώπα Μαρξια) Προτεινω να γινη Γερουσια (σύμφωνοι) για να επιβλέπη τα εργα της βουλης και τουουτοτρόπως να μην άγροαζεται ο τυχος και ο δεινας βουλευτης απο εναν ματαρχη. (Συμφωνοι). Προτεινω ουν ο βασιληα; να λάδη δύναιν και να ονομαση Τσάρος των Ελλήνων. (Αυτό το λουσιμι δεν το τρώει και μη χάνεσαι, γιατι η διατήρησι του Σύνταγμα είναι άπερωμένη εις τον πατριωτισμόν των Ελλήνων.)

Από όλα αυτά μια μόνη αλήθεια βγινει, οτι δεν πάμε καλα και πρέπει το πολιτευμα να διορθωθη, πριν συμβοϋν μεγαλα πρξματα, τα οποια και θα συμβοϋν θάττον η βράδιον, για να ποϋμε και μια ελληνικοϋρα ξεφρασα.

Εκεξινος

που έχασε της 360 δρ. και του εστειλε εκεινος που της βρηκε μόνο 25 με την υπόσχεσι να του στείλη και άλλαις 75, γιατι είναι φτωχός και της ερχε, μου ειπε να δώτω στα παιδια, τους πουλητας των εφημεριδων της 25 δρχμιας, για να εορτάσουν την 25 Μαρτίου και της εδωσα.

Άλλη φορα θα τυπώσω τα όνόματα και κεινω που της έχασε, για να ξερη η κοινωνια της; γεννιάις καρδιας.

Ο

Σπύρος Γιωργούλης περαποινειται εναντιον της κυρίας Παχη, οτι τάχα του καθυστερα από δω και πέντε μήνουσ; 180 δρ. απο ύπηρεσια του, και οτι είναι πολυ σκληρη και δεν του της δινει. Εγω δεν έχω την τιμή να γνωριζω την κυριαν Παχη, ξερω όμως, οτι οχι μόνον σκληρη δεν είναι, αλλα και μ' ολη την σημασια της λέξις; πλούσια τα ελέη της; και ανάλογα με τον μεγάλο πλοϋτο που έχει. Δεν σεα λέω, η εφημεριδα μου ανήκει στον εργατικό Λαό, αλλα οχι παλι ετσι να θέλωμε τάχα να εξευτελιζομε γυναικες; που της εκτιμα όλη η κοινωνια. Αυτη είναι πολλη κακη μόδα που βγινετε τώρα σεις; οι ύπηρεται, να θέλετε να εξευτελιζετε οχι τα αφεντικά σας, αλλα της κυράδες σας. Έχω γραμματα για την κυρια Ρικακη, για την κ. Σερπιερη κτλ. αλλα, τι να σεα; πω, απελπιστηκα και νιρέπομι οχι να τα γραψω, γιατι είναι αηδίαις, αλλα και όταν τα διαδωξω. Αφήσετε, κύριοι ύπηρετες, της κυρίας κατα μέρος, και αν θέλετε, γραφετε για τ' αφεντικά σας. Το δικαιον δικαιον, και να μη τα θέλωμε όλα δικά μας.

Γεω

σενα, κυρ προγυμναστή του γυμνασίου του Περαξια Περαλήκα, παραπονοϋνται και λεν πως βριζει τα παιδια με άσχημα λόγια, ξερεις δε πολυ καλα, οτι τα άσχημα λόγια φθειρουν χρηστα ήθη. Εμεις; πρόκειται να δώτωμε μια μικρα ήλικη στα παιδια και οχι να προσθέσωμε άπάνω τους και οτη κακοήθεια δεν έχουν. Μια άρχαγια παροιμια λέει.—Προσάθη να κρατας την γλώσσά σου σε οϋλα τα πάντα. Λοιπόν, σαν θέλης, συμμάζεψε τη γλώσσά σου, σαν δεν θέλης, καλό καιρο νάχης; μπάς κ' είμαι γω κέννας Μακρικής να σου βάνω γνώσι και σου άλλάξω και την θρησκεια σου; Κάνε λοιπον ο,τι σε φωτίση ο Θεός και ο δικούλος που είναι μέσα σου, γιατι, για να βλαστημας και να βριζης, θα πη πως κέννας; δικούλος σου τα ύπαγορεύει.

Ανταποκριτήν

Αμριστας. Οσα χρήματα μου πειλας; τ'αχάω. Οτις δε φοραις λαβάνετε και συ και ολοι οι ανταποκριται λιγώτερα φίλλα, από οσα θέλετε και έχετε προσδωρισμένα, να ξερετε πως τα τρώει η Αθήνα η ζουρλη και δεν περιτεσούν. Αντίο.

Από

την Κερκυρα μης γραφουν το εξής. Προχτες; της προάλλαις στις 13 του μήνα επιασε ο λιμεναρχος απ' το αυτι εμάς τους βαρκαδόρους και μπκιζοιτάς μας μης χάψωσε, γιατι λέει, πουλήκαμε καπνο βέρτζινο στη αυστριακή φρεγάδα, και μης λέει πως είναι διαταγή του ύπουργείου, να μης φυλακώρη για

ένα χρόνο. Εμεις είμαστε φτωχοι άνθρωποι, ζυπόλοτοι σαν το χαπαδο που οσο και αν μης; ζουπιτη τινος νερο δεν βγίζομε απ' τη φτώγεια που μης διαίρνει; μης ειπε δε ακομα πως θα μης; εκδικηθη γιατι, λέει, πήραμε ενουσ; κερατα γεμανου για βαρκαδιάρικα δυο ναπολεόνια και μης; εδανε στης; εφημεριδες πως είματε λησταί. Γιατι ο ρουφιάνος, ο κερατάς; ο άτιμος αυτός γεμανός που μης βριζει, δεν επερνε τον άριθμό της βάρκας, μόνο βρόσκομε ολοι κοντα σ' εναν τον μπελα μας και κκοσυσταινόμαστε κιδλας; Σημ. Παληανθρώπου. Να τι συνέβη, αυτός ο βαλκανγεμανός, φαινεται θα εδωσε σε κέννας βαρκαδόρο δυο λίρες για φράγκα, και άλλα που ξεμέθωσε απο το μπράντ και ειδα πως; τουλειπαν δυο λίρες, τα φρότωσε στη σάχη σας, πως; τα κλέψατε σεις. Έτσι της ειχε χαλασμέναις και σε κέννας μπορντέλο. Ποίος ξερει. Αλλα κοντα σ' αυτη την αλήθεια, δεν μπορούμε και ν' άρνηθοϋμε, οτι μερικα από σεα; τους βαρκαδόρους; της Κερκυρας, από τους αναγνωρισμένους ληστας; βαρκαδόρους; της Κόρινθος, άνευ εξαίρετης, και από κει παστρικά τσανάκια της Σαύρνης και Πόλις, οτι ειστε ολοι μετερμπάτες; και μη προς; κκοφανισμόν σας. Οσο για της φοβέραις του κουτολιμεναρχη σας μη φοβάζετε, το κάνει έτσι για τα μάτια, και δεν εισαστε ανθρωποι με φιλότιμο, όταν βγητε οζω, αν δεν κένετε τα εδια και χειρότερα, γιατι αν ήτικε ανθρωπος με φρόνησι; έπρεπε αυτα να τα προλάβη άρχητερα και οχι; τώρα που τόμαθε ολη η Ευρώπη και μης βρίζουν για το χατηρί του και το δικό σας. Περαστικά και δεν πειραζει.

Να

τι μου γραφουν να σου γραψω κυρ Σωτηρόπουλε βουλιαχτη οτι συ δεν εκανε τίποτα στην επαρχια της Τριφυλλιας, ενω το εθνος επλήρωσε για την αφετομουτσουναρα σου, όταν σε πιάσαν οι κλέφτες; 60 χιλιαδες; δραχμιας; ενω απεναντίας ο κ. Παπατσώρης και πολλα καλα εκανε στον τόπο του και ο πατέρας του ητανε στρατηγός, και μέλιστα δικατος τριτος; γραμμένος στο Παλάτι, και οτα εκανε ο Παπατσώρης; τα γνωριζει; ολη η Τριφυλλια, και οη μετρηθητε και στης; εκλογαις. Σημ. Παληανθρώπου. Για να μη μου λεν πως μερολαπιτώ σου γραφο αυτα, και τώρα αν θελης, βάνε και συ να μου γραφή κέννας; τί άπανταξ; αλλ; Παπατσώρη. Μά να και λιγα και καλα.

Κυρ

Χριστοφή, φούρναρη που είσαι στον Περαξια; Βα; γάδαρ, και κριμα στο όνομα που το προσβάλλομε, γιατι μουρε; θηρίο δεν διορθώνεις; αυτη την τενεκοπλεγμένη μηχανή σου, μόνο παίρνεις τους ανθρώπους στο λαιμό σου; Πέρσι εκοψες ενου; παιδιού το χέρι και πάει καλλια; του, προχτες; δε παλι εκοψες και άλλουνοϋ. Αν δεν φταίη η μηχανή σου, τότενας; φταίς; συ κατ' ευθέην γραμμή, γιατι θα πη πως; κέμμια; τάξις; δεν υπάρχει στο κατόστημά σου, το όποιον κονταίει, αντί; για ψωμιά, να βγίξη ανθρωπος; χωρις; χέρις; και ποδάρι. Δεν μης; λες; πως; η φάμπρικα σου είναι φάμπρικα; ντε κογιόνο; Έλα τώρα, αφού εισαι καλός; άνθρωπος, σε ξερω; γω, στείλε; μας; τώρα τη Λαμπρή; τίποτα κουλούρες; να της; μοιράσωμε; ο που; πρέπει να συχωρεθοϋν η άμαρτίαις; σου, και να κένω; μια; λιτανεια; για τη μηχανή σου να μη κόψη; πλέον; χέρια; ανθρωπων, παρα; μόνον; τα; δικά; σου, οζω; από; λόγου; σου.

Ο λογιος

Αλέξαντρος Χριστιανός; δεν; τουφεκίστηκε; καθός; έγραψε; η; Νέα; Εφημερις; και; τα; Ημ. Νέα, αλλα; μεταφέρθηκε; από; της; φυλακιάς; του; Μεντρεσε; στης; φυλακιάς; του; φρουραρχείου; του; Ψη; σώος; και; άκέραιος. Αμ; εϋλογημένη; Ν. Εφημερις; από; τα; Ημ. Νέα; πήγε; να; πάρη; ειδήσι; ενω; ξερεις; πολυ; καλα, οτι; αυτα; μπορούν; να; γραφουν; πως; πετα; ο; γάιδαρος; Ο; ανθρωπος; ο;τι; κ' αν; ηναι, και; ο,τι; και; αν; εκανε; έχει; συγγενεις; οι; οποιοι; μ' αυτη; την; ψευτοειδήσι; θα; μαυροφορέ; σου; και; θα; κλάψουν; πριν; της; ώρας. Κοντα; σ' αυτη; την; ψευτι; έπεςτε; κυρια; Ν. Εφημερις, και; σε; ένα; θανάσιμο; ά; κέρτημα; να; βρισθη; τον; ανθρωπο; και; μετα; θάνατο, ενω; ξε; ρεις; πολυ; καλα, οτι; ο; άποθανών; δεδικαιώται. Κριμα; στους;

Ακάθεστους; ύμνους; και; τους; μεγάλους; Κανόνες; που; κάθεσαι; και; γραφεις. Μωρε; χριστιανωσύνη; που; την; έχεις; άπάνω; σου, να; βριζης; και; τους; πεθαμμένους; ενω; ζουν; ακομα. Να, εκανε; τον; Χριστιανό; χτες; να; ψάχνετα; και; ο; ίδιος; για; να; δη, αν; πραγματικώ; ζη; η; είναι; πεθαμμένος. Να, εδω; εφραμύζεται; η; παροιμια, να; παίξη; τινος; με; τη; ζωή; του; άλλουνοϋ.

Να

και; άλλη; ψευτι; λαυθαμένη; της; Ν. Εφημερις. Αυτη; εγραψε; παλι; πως; ο; γενναιορροστατότατος; Κοντόσταυλος; παρχώ; ρησε; της; δωρεας; το; σπητι; του; για; να; γινη; προσωρινώ; κα; κυρογοδικειο, και; γι' αυτη; τη; γενναιοδωρια; του; του; εκοψε; κερι; και; λιθάνι; σύμωνα; και; χρυσόν; και; μόνο; που; δεν; τον; απο; θέωτε. Ξερετε; όμως; από; που; και; πως; εδγίχη; αυτη; η; γενναιο; δωρια; του; κυρ; Κοντόσταυλου;

Να, ακούσετε. Το; σπητι; του; αυτο; που; περχώ;ρησε; της; δωρεας; στο; δημόσιο; κούστισε; στο; δημόσιο; Ξξ; χιλιαδες; δραχ; που; το; επετικέωσε, και; έτσι; ο; κ. Κοντόσταυλος; από; χαλά; καντρο; έχει; τώρα; και; σπητι; και; κένει; και; τον; αγαθοεργό.

Τετοιαις; τακτατανογαθοεργιας; της; κάνει; ο; καλένας; μας, φτάνει; να; μης; φταίνη; σπητια; το; δημόσιο, και; μεις; με; με; γάλη; προθυμια; το; περχωρούμε; για; κέννα; μήνα; να; τα; κένη; ο;τι; θέλει; το; δημόσιο, και; μέλιστα; χωρις; να; χωμε; και; την; άπατήσι; να; μη; ξερρήση; και; την; ευγνωμοσύνη; του.

Αξιο; είναι; σαν; να; πήη; εινας; να; μου; άγορήση; με; δικά; του; λερα; εν; καπέλο, κ' εγω; να; του; το; καθίσω; στο; κεφάλι; και; να; τον; πάω; από; το; καπελάδικο; ω; το; σπητι; του; και; κει; να; του; πάω; το; καπέλο; από; το; κεφάλι; του, να; φύγω; και; να; του; πω; κ' όλα;—Πες; μου; και; ευχαριστώ. Τύφλες.

Από

τους; Γαργαλιάνους; μης; γραφουν; πως; δεν; νιρέπεται; το; Εθνο; κεν; Ψέμμα; να; γραφή; τόσα; ψέμματα; εναντιον; της; αντιπολι; τειψις; Εέχασε; οτα; ερχομε; ύπερ; αυτης; και; μέλιστα; στις; 13; Οχτωμβριου; και; 13; Νοεμβριου; Μήπω; ηναι; κέννας; ανα; μούλοσ; και; γυριζει; τα; πανιά; του; από; όπου; φυσά; ο; άνεμος; Ετσι; καταντήτα; σεις; οι; εφημεριδογραφοι, να; μην; εχτε; κέννας; ιερο; και; ο;τι; άπάνω; σας; Σημ. Παληανθρώπου. Πρε; έπαρχιω;τικο; ζωντόβολο, να; σε; πη; κέννας; και; σενα, δεν; ξε; ρεις; πως; οι; χρυσογάδχοι, και; προ; πάντων; ο; Σκουλούδης, ο;τι; έχουν; 100; χιλιαδες; δραχμιας; στο; ταπόζιτο; και; άγοράζου; με; την; μήνα; του; εφημεριδογράφου; Πουλήθηκα; ολοι; για; πέντε, σε; μάλτικ; τους, άργούρια. Ζυμει; ριλε; μου, σε; έπαχη; της; πουλήσεως; των; συνειδήσεων; αφού; άγριτε; τους; βουλιχτας; ο; Τρικούπη; περιμένεις; να; μη; άγορήση; και; τους; φτωχούς; ε; φημεριδογράφους;

Ω; τάλαινα; πατρις.

Μεα

φορα; στη; βουλή; της; Αμερικης; που; έγινετο; συζήτησι; για; να; στείλη; πρέσβη; εδω; η; Αμερικη, ένας; βουλιχτής; ρότησε; την; κυβένησι, γιατι; θα; τον; στείλη; αυτον; τον; πρέσβη, για; θέσι; αμερινομερίμη, δηλαδή; να; τραβξ; τον; περα; χωρις; να; κένη; δακαλά; του; παρθεναγωγείου; του; Βώλου, που; ενω; τραβξ; τον; μισθό; για; να; μίθη; στα; παιδια; τίποτα; στραβογράμματα, κά; θετα; εδω; στην; Αθήνα; η; κυρια; μας; και; χουζου;σει. Αν; η; τανε; κέννας; δακακλικος, θα; ητανε; παυμένος, αλλα; η; κυ; ριαις; δακαλκας; βλέπετε; έχουν; θέλητηρ; και; προστάταις. Μη; χειρότερα; Πανηγια; μας.

Κύρ

Παληάνθρωπέ; μας. Ο; δακαλος; που; παρχίνει; την; στενογρα; φια; στο; Πολυτεχνειο, ενω; άρχισε; το; μήθημά; του; τον; Νοέμ; βρι, ενω; τον; χειμώνα; εκανε; πειρασότατας; άπουσιας; παρα; κηθήματα, επειδη; της, λέει, φοβάται; να; κρουολογήτη; και; τον; παθηρ; συνάχι, η; γλυστρήση; στη; λάσπη; και; λερωθή, έχει; τώρα; ακομα; που; είναι; Μάρτις; και; χαιρατα; τινος; να; βγαίνη; οζω; τέσσαραις; εβδομάδες; να; πατήση; το; πόδι; του; στο; Πολυτεχνειο. Γράψατέ; του; λοιπόν; να; ξεκουμπιστη; να; ερθη; να; μης; κένη; μάθημα, και; ακομα; αν; σώτη; και; ερθη; να; μης; διορθώτη; και; κείνα; που; γραφομε, να; μη; μης; θυμώση; κάμ;

Τὸ φάντασμα τῶν ἀγωνιστῶν. — Ἄχρεια Ἑλλάδα, σὲ ἀνέστησα γὼ γιὰ νὰ γίνῃς τέτοια ;

μιὰ ὥρα καὶ τοῦ κατοικήσωμε μὲτ' τὸ μάθημά του. Σημ. Παληανθρώπου Δὲν φταίει αὐτὸς, φταίει αὐτὸς ὁ ἀμεριμνο- ριμος κύρ διευθυντῆς σας ποῦ δὲν τοῦ κάνει τῆς περὶ τῆς σεις. Ἄλλὰ ἐννοιά σας, καὶ τώρα μὲ τὸν νέον διοργανισμό τοῦ Πολυτεχνείου ποῦ σὰς ἔκανε ὁ Τρικούπης θὰ προκόψετε μονο- μιᾶς, καὶ μάλιστα, ἂν θέλετε, μοῦ εἶπε ὁ Μικράκης νὰ σὰς πῶ, πῶς κατέθηκε τὸ ἅγιον φῶς καὶ τὴν τύρωσε καὶ θὰ σὰς ζεστραβώσῃ σὰς μὲ τὴν νοητικὴ τούραβδο, ἤγουν σας τὸ εὐ- σεβὲς παλοῦκι ποῦ ἔχει στὸ κομμένο ποδάρι του. Μείνετε ἤσυχτοι, τρώτε τὰ νειάτα σας αὐτοῦ, νὰ περνοῦν τὰ χρόνια σας, καὶ ἄς μὴ μαθαίνετε τίποτα. Δὲν πειράζει τὰ μαθαίνετε στὴν ἄλλη ζωὴ, φτάνει ζωὴ νὰ ἔχετε νὰ σπουδάζετε καὶ τί- ποτα νὰ μὴ μαθαίνετε.

κλέψαν τὴ γυναῖκά του μιὰ φορὰ καὶ τὴν γλεντοκοποῦσαν μιὰ βδομάδα, ὑστερὰ γιὰ νὰ κἀνῃ, λέει μυστήριο, τὴν ξα- ναπήρε πίσω καὶ τῆς συχώρεσε τὸ μικρὸ λάθος. Ἄλλὰ τώρα ἐκεῖνη ἔκανε ἕνα ἄλλο λάθος καὶ τοῦ ἔφυγε πάλι, εἶναι ὁμως ἔτοιμος νὰ τὴν ξαναπάρῃ; σὺ εἰ νὰ μὴ τὸ ξανακἀνῃ καὶ δὲν λυπᾶται αὐτὴ, ὅσο τὰ παιδιὰ του ἔχει καὶ τὸ ὄνομά του ἀπὸ κάτω, ἀλλὰ γὼ ντρέπομαι νὰ τὸ τυπώσω καὶ τὸν συμ- βουλεύω σὺν φίλος, καὶ ἄς μὴ τὸν γνωρίζω, νὰ πάῃ μὲ τὸ κατ' εὐθεῖαν σιτὴ Τήνο. Ἐκανε ὁ μασκαρᾶς καὶ ἔξοδα καὶ εἶχε τὴν τόλμη νὰ ἔρθῃ νὰ μὲ βρῇ στὴν Ἀθήνα αὐτομούτσουνοσ καὶ νὰ μοῦ τὴ πῆ λέει καὶ προφορικῶς. Ὅζω κερὰτᾶ.

Ὁ ἔμπορος τοῦ μέλλοτος ὅπως θὰ τὸν καταν- τήσῃ ὁ Τρικούπης.

Νὰ

καὶ δυὸ ἐπιγραφὰς γραμμάτων πρωτότυπαις. Ἀπ' τὸ Μεσο- λόγγι «Πρὸς τὸν κύρ Ἀθανάσιον Παληανθρώπον συναχτήν εἰς Ἀθήνας». Τώρα ἀπὸ μέσα μοῦ γράφει δυὸ κύλλαις χαρτί, καὶ μπορεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ νὰ φαντασθῆτε πλέον τί θὰ γράφῃ μέσα. Καλὸ θὰ σὲ λάβωμε καὶ σένα ὑπ' ὄψι, ὅταν σω- θοῦν τὰ πεντακόσια γράμματα ποῦ εἶναι σταλμένα καὶ ἀξε- βούλωτα ἀκόμα. Ἄλλ' ἀφοῦ μὲ βάπτισες Θανάση στεῖλέ μου καὶ τὰ νουινάτικα.

Ἄλλη ἐπιγραφὴ ἀπὸ τὸν Περαιᾶ «Πρὸς τὸν κύριον τοῦ Παληανθρώπου καὶ νὰ δοθῇ στὰ χεῖρά του λίαν κατεπεῖγον. Κύριον Συντάχτην καὶ αὐθημερόν». Σ' αὐτὸ τὸ γράμμα μέσα ξέρετε τί μὲς γράφει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Ὅτι, ἀφοῦ τῶ

Ὁ μέλλον μεγκλέμπορος τοῦ Τρικούπης.

Ὅσοι

θέλετε νὰ βάψετε τ' αὐγὰ σας ροδοκόκκινα, ἀριστουργημα- τικὰ ποῦ νὰ τὰ βλέπουν ὅλοι καὶ νὰ ζηλεύουν, καὶ νὰ σὰς ρωτοῦν ποῦ τὴν βρήκατε αὐτὴ τὴν θεῖα μπογιὰ νὰ γυρέψετε καὶ ἄγοράσετε ἀπὸ τὸν Βασίλη Σάββα στὴ Σύρα, πουλάται δὲ καὶ στὸ Βῶλο στὸ κατάστημα τοῦ κύρ Καραβατσέλου, ἐδῶ μόνο ὁ ἀφιλότιμος δὲν μὲς ἔστειλε

Ἡ δαμάλις τοῦ Χάη πωλεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἐ- Ἀραβαντινοῦ ὁδὸς Ἀθηνᾶς, Δ. Βασιλείου φαρμακεμπορείου ὁδὸς Ἐρμού. Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Χάη ὁ κ. Π. Κ. Παπαδάκης.